

Стан редакције и администрације

Космајска ул. бр. 2.

Огласи се дају у администрацији

Цена утрећена —

Неплаћена се писма не примају

Рукописи се не враћају.

Писма, рукописе, новац и сл. остају
што се одложи на лист, спрати или
сними ту листу.

ТЕЛЕФОН УРЕДНИЦТВА 1092

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Аустријанци у Маџви

Сутра „Стражи“ доноси чланак под горњим насловом. Чланица је писао Словак по народности, који је до пре неколико година био аустријски активни официр. Зато свога отвореног национализма и Словенства он је мор о да ликовирана са војском и каријером.

Скрћемо пажњу нашим читаоцима да не пропусте, а да не прочиту овај чланак.

ГЛИША МАРКОВИЋ

На Маџванској Бојишту

Сјајна Маџва, План Аустро-Угарских војско-вођа, Предосећаја, и величанствена црква —

Ха, ала Аустро-Маџрони, како се по њиховим напорима у нашем светом рату види, и нису још дочекли, да мисле о животу и других малих — физички слабих — народа и држава! Они чак нису могли, или нису хтели да процене време дамашњега века у коме живе, да и сама природа код малих и слабих народа и држава, развија и усавршава човечија ум, и упућује их да се и сами боре за свој живот, за свој опстанак као народа и државе у целини.

Себични, и ратобори умови ових људи, живе још у средњевековном добу! добу отмица и превара! зато они немогу ни да се свики на данашњи мирно-културни и морални живот, који је намењен добу мира слоги и јаједнici свих народа свају вера, у коме просветни постоли мира и слоге иду чак и до таквих граница, на којима се сусрести сви просветно-културни апостоли, и посветотворци од даљој заједничкој функцији света и свију народа, када би се остварала и идеја, свете Христове науке.

Зату свега идеју бори се панац Тројни Споразум: Русија, Француска и Енглеска, киме и наша мата Собија припада тој

твetoj идее, у којој би човечанство давом душом од тешких ратних вапора, жртава, и људских и материјалних, противице се, две велике сile Немачка и Аустро-Угарска монархија, на очиглед вакониког морално културног света!...

* *

Први ударац који је Аустро-Угарска војска наменила нашој војној снаги, сломљен је у пимој Маџви! у којој је пре сто година и славни Вожд Кара-Борје рзбио Турке код Мишара, на јувачком мегдану. С другим ударцем после три године и Велики Милош разбио је сила брј потураца код Дубља а дас? дас пак, прашак Вожда Караборја, његово величанство престолоносник Краљевић Александар, као врховни командант Српске војске рзбио је силну Аустро-Угарску војску, пак у пимој Маџви. Са овим пак поразом Аустро-Угарске војске, као највећи вековни веопротивници, броје у име Бога овај ударац за њега, и његову владавину, последњи, јер тек сада ће сила

а многобројни његови народи, ослободиће се вечитога тиранисања. Ами... Бог је велики! наша праведна борба, донеће нам проширење границе, и ујединење још неослобођенога Српства, а под светлом круном Отца Србије — Кара-Борјеве династије... Живела храбра Српска војска! Слава палим борцима на Маџванској бојишту!...

(Срвиће се)

Радош

Три за одјеном

Одмах првих дана по бомбардовању он (виши државни чиновник у пензији) љубитељ декорације и поштовалац, и то слепи поштовалац, оних који имају бар најмање три декорације; срете ме и после здравља рене ми: Ја сам у станици добио кола до Раје, именем за Ниш. Ко ће све ово издржати! Просто сан нервозан постао. Хајде ако нећеш и ти! Биће и за тебе места. Болје је бежати но се излагати опасност! Оно је марам да погинем, или бар онда да паднем на бојном пољу, а не овако кукавички!

Одбие сам га. Нисам ни покушавао да га задржим, јер сам видео да га је страх већ сасвим уредио.

После непуне недеље дана један лист је донео вест из Ниша, да ће они Београђани, који су остали у Београду, бити одликованы највећим медаљама. На дан два (после публикације ове вести) срео сам опет њега. Не мало сам био изненаден,

— Одкуда ти, човече?
— Ја! Па ја сам стално био овде! — исчуђава се он!
— А Ниш? — посрећан га ја.
— А ја, па ја сам тамо био званичним послом! Као специјални курир!

Док сам се ја још чуоно овој људској лажи, он ме сасвим мирно упита: Богити, где и ко то врши упис: Београђана осталих у Београду?

Бадава, орден је у стању све да учини.

Алис.

Ческа у пламену

Царев дан — Бурне демонстрације — Намесник бенчи — Хапшења — Јадни хварка. —

Праг, 10. авг. Царев дан, који је до скоро већну кућу, у којој не своје

велике грешке испаштати, свечан начин, прослављан је о

овога пута у салуну вику: апшуг! Још од ране воре прашке улице биле су прекријене жандармима. Намесник Ческе граф Тун, издао је био наредбу, којом се забрањује скупљање у групама. После свечане службе, којој су присуствовали само чиновници, настало је у намесничкој палати примање.

Од угледних људи нико није отишao на честитање! То је намесника толико озлоједило да је послао неколико фијакера са жандармима и наредио им да из и насиљно довуку угледне колатачаре.

Ово насиље изазвало је ужасну глушење негодовање у народу. И у веће у место свечане бакље народ је демонстрирао. У крвавој тучи, рањено је неколико жандарма а неколико је убијено. Многи жандарми — Чеси, бацали су своје пушке изјављујући, да неће да цуцају на своју браћу и придржавала се демонстрација.

Пред намесниковом палатом су демонстранти отпевали, Хеј Словени! и разлупали су прозоре.

Тек јака оделена војска успела су да растерију демонстранте. Ухапшен је велики број угледних Чеха. Међу осталим и Крамарж; Масарик је само под наизбором.

Добра и симпатична Јан Хорека стрпана је у лудницу. Његова радња сва је уништена.

ЈУЧЕ

Јављају да су живи —

Београд, 13 авг.

После дводневног ћутања наше комшије су се опет јавиле. Да би нам јавили да их је после маџванске погибије остало још, Аустријанци су јуче око 3 часа по подне извршили неколико топовских метака.

Видећи да им са наше стране не одговара, они су се брзо ућутали.

Јављају се људи, тек колико да звамо да су живи!

Наши пријатељи

Јан Кreck, угледни словеначки родољуб и велики Словен и пријатељ нашег народа.

„Моја је душа у Србији!“ узвикнуо је овај брат Словенац у сред Беча, када су тамо стигле прве вести о херојској победи Срба над Турцима.

Услед Др. Шустерчина, овај врсни наш пријатељ повукао се из политичког живота. Како тиме није ни мало умањен његов значај и његов уплив, то је он пре неколико дана ухапшен и као тао затворен у љубљанској затвори.

Преко Дрине

Како су наши храбри војници изпратили културогрческу изазију

ФЕЉТОН

Исповест лепе Јелене

— Један сензациони догађај у једном отменом подруму —

Г. Директоре

Од када сам дошао у овај отмени подрум, доживео сам доста догађаја.

И право да вам кажем, ја не желим ни мало, што ме је гостија Јуца изјурила. Онај отмени подрум прави је благодат за мене. Оде сам сазида много ствари, које ће без сумње и ваше читаоце интересовати, варочито сада, када се о многим стварима не сме писати. Јер, оловка неумесног цензора јако је зашиљена и чека само пратику, па да превуче.

А после је Горачки разложио иду у прилог овоме. Када прва вест, којом ћу вас известити из овог подрума јесте, да су г. доктор и г. ћа док-

торка послали у Скопљу телеграфским путем благослав Јоанки и Јоци, а затим су и сами отишли у Скопље да врате беџицу.

Док парна машина брекне и почи г. доктора и г. ћа докторску у Скопље дотле се овде одиграла још једна сензација:

Лепа Јелена, или како је из милошти зову Лела, пре три дана капунила је шеснаест година и јуче је своје младо срдце отворила и своје јаде сасвим.

После трогодишњег брака г. Буквић је једно јутро осванио мртав. Ударила га капља. Здај је опет су чинили своје. Говорило се, како је он напрасно пресвисто, јер је из непобитних доказа уверен, да мала Лела и није његово дете већ....

Г. ћа Буквић, деветнаест година уздовица са двогодишњом ћерком, повукла се после смрти свога мужа у своје родно место, у малу паланчицу С. и ту се сва посветила нези око своје мале ћерчице. Дами су пролазили, а за њима и годије. Од мале Леле порасла велика црквопрестолна шапарица, која је изазивала погледе мимопролазника.

Сви су твдили како је госпођа Петровића простијаја жртвовала своју ћерку, да би само даље имала уза се г. Буквића. Али ако је је њену се са

што више друштвеног „шифа“. Као свака добра мати уписала је у „таншул“ и узела јој учитељицу за клавир и француски језик. И за кратко време од паланчице створила се варошица првога реда.

Госпођа Буквића је са првога подрумског сасвим видела. Видела је како је њену малу Лелу прати неки млад господићи са јадре шешширом. Иако је њена једва промицала, он је ипак чврсто пријејен у њу држао раширен амреј. Обоје су ишли, неретали и смејали се.

Госпођа Буквића била је као скамељена. Са скупљеним обрашава, и неколико бора на лицу, погледала се угледало, да се увери о строгом изразу свога лица. Затим је села на канапе и трудећи се да буде мирна сасвим.

У руци јој је висио блок за поте, на коме је златним словима било написао „Музика“. Још заруменјена од разговора била је аићески дивна. Она похита мами да је пољуби, али

је она одбијала. Лела стаде запрешиће.

— Прво да се обрачунамо! — рече г. ћа Буквић строгим и хладним гласом. Лела је ћутала ноге јој испадају из руке, а у великим итавим очима затрепта голубица душа и невлаиста.

— Где је ће сама, колико умете да се претвара! — Госпођа Буквић је била стрчила овога тренутка. Из њених очију, тридесетогодишње уздове, сјаја је ужасна ватра. Мала Лела је поражена. Она је оборила доле и замало па је из њених очију почела да капље бисер — роса. Затим је пала мајци у крило и своју црквопрестолну луду главу скрила ју у ведра.

Ледена панџаја око јадчиња срца почела је да се крви. Она је помрла по коси. — Добро, — сасвим, — не, немој одмах да нападаш. прво ми кажи, које је тај господин,

што те је данас пратио. — Милан Петровић! — А шта је? — Превнак! испољирани правник!

<p

БОРБА НАРОДА

АНВЕРС

Изјава једног члана владе

Париз, 12. августа
Један члан белгијске владе, у разговору са кореспондентом „Тана“, изјавио је, односно одлуке Белгије да концентрише своју војску у Анверсу и да је главни циљ белгијског генералштаба: веза белгијске војске са француском и енглеском војском. Потпомогнута трупама, које су сада доволне, и демонстрацијама белгијске војске, која се повукла у Анверс, француска војска, која се налази на левој обали Меза, наћеће тешке губитке непријатељу. Најзад, белгијска ће војска и даље нестстано притискавати непријатељево десно крило и принудиће га да одвоји велики број трупа, како би маркирао то место. За ситуацију се, дакле, може рећи, да не задаје бригу.

СИТУАЦИЈА

Између Гана и Брисла прокинута веза

Лондон, 12. августа
Рајтеров Биро има телеграме из Гана, којима се јавља да су саобраћајне везе између Гана и Брисла прокинуте. Из Анверса у једном синоћем комунику јавља се, да је ситуација чиста. Немачке коњичке патропе круже око Брисла, пресецајући саобраћајна средства између Брисла—Анверса и центра земље.

Румунија и Бугарска

Погранични инциденти

Софija, 12. августа
Ровни инциденти на румунско бугарској граници своде се на неколико избачених метака на мусиманске крадљивце, који су прешли на бугарску територију да краду рогозину. На њих се пуштало тек пошто су о томе извештени румунски по гранични стражари.

Арбанија

Арбанци још увек тражи да се кнез удаљи

Рим, 12. августа.

„Агенција Стефани“ јавља из Валон под 23.:
Мусимански побуњеници логорују на обалама реке Бојуше. Тог дана дошли су из Драча румунски официри и подофицири, које је послало кнез Вид ради прегледа шанчева, које су подигле владине трупе. Устаници су тражили од становништва вароши Вијери да се не противи њиховом улазу у варош, како би се избегло угалудно проливање крви. Сви непрестано траже да кнез Вид буде удаљен и да се у Валону пободе турска власт. Варошке власти су тражиле 24 часа ради договора. Многобројне фамилије отпутовале су у Италију.

ФРАЊА ЈЕ БОЛЕСАН

Последњи догађаји просто су дотукли аустријског кесара
— Наш извештај —

Будим-Пешта, 12. avg.

Последњи догађаји на бојном пољу, на коме су аустријци страдали горе но на Келингрецу направили су веома тешку ситуацију у Бечу.

У први мај у Беч су стигле вести нејасне. Главни штаб није смео да јави праву истину тек после када је грађанство посредним путем саузада за катастрофалну несрећу и кад су бечке улице биле прекриљене масом која је тражила да се исход борбе објави, тек тада је издан билтен. Али и у њему није све верно описано.

Власти су објавиле да се борба још води и да су досадашњи резултати, иако су пале многе жртве, иако повољни.

Чим је шефу владе стигла вест о поразу, он се одмах одвезао у двор где је са царем конферисао. Затим је сазана пушта министарска седница. Вест о поразу и о безбройним жртвама утицала је на цара поражавајући. Као му је саопштено, он је пао у несвест, и дуго је онесвесићен лежао. Лични лекар одмах је позван. Престолонаследник Карло Франц, који се налази у Галицији са својим пуком, позван је телеграфским путем да се врати у Беч.

У круговима близким двору страхују за цара. За сваки случај сви чланови царског дома, који учествују у крунском савету, позвани су такође у Беч.

О царевој болести одмах је извештена берлинском двором.

Срб.

Из Рима

— Избор Папе —

Рим, 12. avgusta

Конклав ће отпочети 18. avgusta. Ђордане Италија јавља, да је, на неколико дана пред смрт, Папа диктирал нова правила за будући конклав. Он је већ био лишио стране државе свакога права вета, ослобођавајући га на тај начин контрес кардинала сваког утицаја световне власти.

Фрањина болест

Катастрофа се очијује

Беч, 12. avg.

Здравље цара Фрање Јосифа погоршало се и задаје велике бриге његовој околини. Бојазан је сваког тренутка од катастрофе.

Немачка се затрчала

Изјава Делкасе-а

Париз, 12. avgusta,

Делкасе изјавио је једном кореспонденту „Коријере дела Сера“:

Немачка се слепо затрчала у сукоб; није ништа ни видела, нити што год разумела. Она није приметила еволуцију Русије и дожала је да се Русија неће смети ни мрдијути. Немачка никад није веровала у интервенцију Енглеске. Говорећи о неутралитету Италије, г. Делкасе је додао, да су Француска и Енглеска готове да даду Италији Трст и Превласт у Јадранском мору.

Немачка

Трговина је упропашћена

Берлин, 12. avgusta,

„Норд Дајче Алгемајне Цајтунг“ констатује, да је немачка трговина потпуно упропашћена.

Наредба Данцишком гарнизону

Цар Виљем наредио је трупама у Днцигу, да се бране до последњег тренутка.

Селидба Аустријанаца

А-Угарски амбасадор напусти Лондон

Бенево, 12. avgusta,

Аустро-Угарски амбасадор у Лондону, персонал амбасаде и 260 аустро-угарских поданика стигли су са њим из Енглеске на једном енглеском паробрду. Они су олавде отпутовали једним специјалним возом. Беневски префект поздравио је амбасадора у име италијанске владе.

Борба у ваздуху

Француска

Међу државама на свету Француска у области ваздухопловства стоји на првом месту. И са бројем ваздушних лађа и њиховом каквом, као и бројем пилота и љубитеља овога спорта, Француска односи рекорд.

Њени авијатичари како војни тако и грађани односили су до давања награде и на светским утакмицама били су увек победиоци. За овај успех и за ово развиће авијатике заслуга је до самих грађана, који не презирају ни од највећих жртава.

По тим реформама Француска ваздухопловна дејствија је у три јединице; чији су центри у Версалу, Мобежу, Вердену, Тулу, Белфру, Лиону, Ремсу, Сен Сиру, Шалону. Сви војни аероплани и лађе израђени су у Француској најбоље су конструиције. Поред овако огромног броја аероплана, Француска има 18 ваздушних лађа, које са успехом могу да парирају „Цепелиновим“ лађама.

Који је купио 208 аероплана?

Који је купио 208 аероплана?